

Vele meghaltam én is

Apró szobám csendes zugán
Hallgatom a múltó esőt.
Hold világa mind hiába
Próbál belém csalni erőt.

Kint a szellő benne rejelő
Holtak hangja hívogat.
Azt hazudják, kárpótolják
Az el nem csattant csókokat.

Mit tudtok ti nékem adni,
Kimart ajkú kósza lelkek?
Nekem ő kell, adjátok fel
Többet ide sose gyertek!

Ágyam szélén, hajam tépvén
Könnyem csordul, halkan koppan.
Édes emlék, itt dereng még
Súlya alatt szívem roppan.

Kezét fogtam, csókot loptam,
Elpirult majd felnevetett.
Lábujjhegyre emelkedve
Adott vissza rengeteget.

Jött a tavasz. Esős, saras.
Kórházban fekszik egy éve.
Szeme eres. Engem keres.
Mellette alszom egy székben.

Csókot dobott, majd elhallgatott.
Felébredtem, de miért is?
Meghalt.
S vele meghaltam én is